

AUGUSTIN BLAZOVIĆ

Augustin (Franz) Blazovich (1921. – 2004.)

Iz: «Književnost Gradišćanskih Hrvata od 1921. do danas», Nikola Benčić,
Zagreb 2000., stranica 120.

SIJALI SU IGLE

Sucu jednoga sela – ne pitajte ime,
Uvadit je ne smim – dojde nekog dana
Putujući plundraš, vragoljasti Šime,
Ter povida, da bi poštovana gmajna
Mogla i prez truda zabogatit naglo.
Za deset dukatov tanač da ovakov:
„Posijajte igle, kot su med Karpati
Učinili mudro zvijani Slovaki.
Ter sad po svem svitu prodavaju igle,
Ke rastu po lapti kotno divlje glive.
Svaki si natrga, koliko nek more,
Ter prodaje igle za zbrojene groše.“
Šime odmah nudi iglice za sitvu,
One se kroz hrdju još nek slabo svitu.

Svu seosku pravicu sudac da sazvati.
Kupu igle, ter je sijaju po lapti.
Treti dan po sitvi bosimi nogami
Šalju suca zvidjat, kako je s iglami.
Sudac med grudami pažljivo koraca.
Ubodu ga igle. Veselo potanca,
Ter s punoga grla zakrikne pun sriće:
„Radujte se ljudi! Jur nam rastu igle!“

Čitala: Maria Kornfeind

